

CHOMAŃTO (16) *sb n*

Oba o jasne.

sg N chomańto (8). ◇ A chomańto (1). ◇ L chomańcie (2). ◇ pl A chomańta (3). ◇ L chomańci(e)ch (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Część uprzęży końskiej zawieszana na szyję lub cała uprząż; helcium Murm, Mymer¹, BartBydg, Cn; tomex Mącz, Cn; collopendium BartBydg; antilena Mącz; cohūm Calep (16) : Helcium. [...] Chomańto Murm 151; Mymer¹ 15v; BartBydg 30b, 67b; RejWiz 57v, 58v; Gdyż dobrych siłá Koni/ sízkápieie w chomańcie. RejZwierz 81 v; Helciarius, W chomańto álbo we ízlá vbrány. Mącz 154a, 11c, 81b, 154a, 458a; Calep 213a; Kmieć ma mieć [...] woz/ sílá/ chomańtá/ íanie GostGosp 30.

Wyrażenie: »by szkapy w chomańciech« (2): Taczáiác íie po ściánach by ízkápy w chomańciech. RejWiz 30v, 66v.

Synonimy: jarzmo, podpiersień, szla.

ZZa